

ζητήσουν. Μοῦ φαίνεται καλλίτερο νὰ κερδίσουμε ἓνα χωριὸ Ρωμιοῦς, ποῦ ἐπρόκειτο νὰ πάει στὴ Βουλγαρία, παρὰ νὰ κρατήσουμε μὲ τὴ βία ὃ Βουλγαρικά, ποῦ δὲ μᾶς θέλουν.

Τί μεγάλο παράδειγμα γιὰ τὸ μέλλον! Τί μᾶς εἶναι τρεῖς ξερόβουνα στὴ Μακεδονία, ἂν αὐτὸ τὸ παράδειγμα μᾶς ἀνοίγει νέες ἐλπίδες στὴ Ρωμυλία καὶ Θράκη, στὴ Μικρασία καὶ Συρία; Τί γιὰ τὴ Ρουμανία ἢ Σιλίστρα σχετικῶς πρὸς τὴ Βεσσαραβία καὶ Τρανσυλβανία; Τί γιὰ τὴ Σερβία τὸ Μοναστήρι στὴ σύγκριση τῆς Βοσνίας;

Τέτοιο κατώρθωμα θᾶξιζε πῶς πολὺ ἀπὸ τὶς νίκες τῆς Κουμάνοβας, τοῦ Λουλέ-Πύργου ἢ τῆς Γιαντισᾶς.

Καὶ μεῖς οἱ δημοτικιστᾶδες, ποῦ δίνουμε περισσότερο κῦρος στὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ, ποῦ ἔσωσε τόσους αἰῶνες δίχως βιβλίον καὶ δίχως δασκάλους τὸ **νερό**, τὸ **σκυλί**, τὸ **χαμό**, καὶ τόσες ἄλλες λέξεις, παρὰ στὴ χάρτινη ἐπιστημονικὴ γλώσσα ποῦ δὲν κατώρθωσε νὰ δώσει ζωὴ οὔτε στὸ «**ἐλθὲ**» καὶ στὸ «**πατήρ καὶ μητήρ**», ἔμεῖς πρέπει περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ ὑποστηρίξουμε μιὰ λύση, ποῦ σέβεται τὸ δικαίωμα κάθε ἀθρώπου νὰ ἐκλέξη μόνος του τὸν κυρίαρχο καὶ τὴν πατρίδα του. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἑνὸς δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἐμπόδιο καὶ βᾶσανο γιὰ τὸν ἄλλο. Αὐτὴ ἡ λύση εἶναι ἡ μόνη, ποῦ μπροδίζει νὰ γίνουμε ἀγανακτικὰ καὶ ἀντιπολιτευτικὰ ρεύματα σὲ κείναι τὰ μέρη ποῦ ἔχουν τόσην ἀνάγκη ἀπὸ ἡσυχία καὶ τάξη γιὰ τὴν ἀνάπτυξή τους.

Ἄς ἐρωτηθεῖ κάθε χωριὸ στὴ Χιμάρα, στὸν κάμπο τοῦ Μοναστηριοῦ, στὰ Σαντζάκια Σερῶν καὶ Δράμας, στὴ Θράκη καὶ στὴ Δοβρουτσά, καὶ θὰ γίνῃ ἓνα ἔργο σταθερότερο ἀπὸ ὅλες τὶς formules καὶ τὰ statu quo, ποῦ μαγερεῦνται στὰ τέσσερα ἄκρα τοῦ κόσμου.

Βιέννη

ΠΙΓΑΜΜΑ

ΣΑΣ ΘΕΛΟΥΜΕ!

Κ' ἔμεῖς Σαραντακλησιῶτες, Ἀδριανουπολίτες, Σκοπιανοί, Σουφλιῶτες καὶ ἄλλοι τόσοι ποῦ εἴμαστε τώρα κάτω ἀπ' τοὺς Βουλγάρους, χαρήκαμε, δακρύσαμε, κλάψαμε ἀπ' ἀναγᾶλωση γιὰ τὶς νίκες τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, τοῦ στρατοῦ **μας** καὶ τοῦ στόλου **μας**. Φτερούγισε ἡ καρδιά μας, ἔταν οἱ Ἑλληνες μπῆκαν στὴ Σαλονίκη, φωνάξαμε καὶ μεῖς «ζήτω» διὰ τὰ καρδιά μας στρημόναν τὰ τούρκικα τσακισμένα μέσα στὰ Στενά. Μὰ πολλὰς φορές καὶ μένα μὲ πιάνει τέτλια ζούλια γιὰ τὰ ἄλλα τὰ λεφτερωμένα πιά ἀδέρφια μας, ποῦ

συλλογίζουμαι μὴν ἔ,τι ἔγινε εἶναι κανένα τρομερὸ λάθος, θέλω νὰ πῶ τὸ πῶς ἀκολουθήσαμε τὴν Ἑλλαδικὴ πολιτικὴ καὶ ὄχι τὴν ἐθνικὴ, τὴν Πανελληνία, ὅπως τὶς λέγει ὁ Βρούτος (Νουμάς, ἀριθ. 497 σελ. 545). Καὶ ἔμως ἡ λογικὴ, σὰν ἡσυχάσω, μού ἔρχεται ἀδυσώπητη καὶ μπρὸς τῆς πρέπει νὰ σωμαίνει ἡ καρδιά. Τί ἐλπίδες εἴχαμε μεῖς καὶ πάνω; Θὰ μπορούσαμε, ἐνωμένοι μὲ τοὺς Τούρκους, νὰ σταματήσουμε τὸ Σλαβικὸ χεῖμαρρο, ποῦ ὁ τωρινὸς πόλεμος δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀρχὴ του; Ἀμφιβάλλω ἂν οἱ Τούρκοι μὲ τὸ ἐθνικιστικὸ τους πολιτικὸ πρόγραμμα θὰ μᾶς εἴχαν τόσο καλά, ὥστε νὰ προτιμήσουμε γιὰ συμμάχους ἀφ' αὐτοῦ; τοῦλάχιστο τσακίρω χρονῶ νεοτουρκικὴ πολιτικὴ ἀπόδειξε πῶς τέτλιο πράμα δὲν μπορούσαμε νὰ ἐλπίζουμε. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ μείνουμε ἔξω ἀπ' τὸν πόλεμο; καὶ ἂν ἔξωφρα ἡ μοιρασιά γίνονταν χωρὶς ἑμᾶς, νὰ παίζουμε ὑστερα ρόλο Ρουμανέζικο, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἀφ' αὐτοῦ διπλωματία;

Μὰ χαμένα λόγια· ἡ συζήτηση τώρα εἶναι περιττή· ἔ,τι ἔγινε ἔγινε. Ὅ,τι πρέπει νὰ σκεφτοῦμε **τώρα** εἶναι τί πρέπει νὰ γίνῃ **τώρα**.

Καημένες Σαραντακλησιές! καημένη πατρίδα! Δὲ θέλω νὰ πῶ, ὅπως ἐκεῖνος—καταλαβαίνω τὴν πίκρα τῆς καρδιάς του—ποῦ ἔγραψε στὸ Βρούτο γιὰ τοὺς Ἑλληνες πολιτικούς «Δὲ σᾶς θέλουμε, μὴ μᾶς σκοτίζετε πιά». (Νουμάς ἀριθ. 497 σελ. 547). **Σᾶς θέλουμε, σᾶς θέλουμε!** Ἄν εἴμασ' ἔμεῖς τὰ «ἐξιλαστήρια θύματα», μὲ χαρὰ πᾶμε στὸ βωμό, ἂν πρέπει νὰ πᾶμε· θὰ ξεροκαταπινοῦμε, θὰ τὸ πάροουμε ἀπόφαση πιά πῶς γιὰ μᾶς δὲν ἔχει λεφτεριά, γιὰτὶ γιὰ μᾶς λεφτεριά θὰ πεί μητέρα Ἑλλάδα, ὅπως γιὰ κάθε Ἕλληνα, σ' ὅποιον μέρος τῆς Τουρκίας καὶ ἂν βρισκεται ἀνόητη ἐλπίδα γιὰ μᾶς ποῦ εἴμαστε ἀπόμερα.

Σᾶς θέλουμε, νέαι πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδας μας, σᾶς θέλουμε γιὰ νὰ φροντίσετε τοῦλάχιστο νὰ μᾶς ἀφήσουν νὰ ζήσουμε ἡσυχὰ καὶ πάνω. Δίνουμε καθάριο Ἑλληνικὸ πληθυσμὸ 400000 καὶ παραπάνω μόνον στὴ Θράκη, πληθυσμὸ ἔξωπνο κ' ἐργατικὸ. Μὴ δόστε λοιπὸν τίποτε ἀπ' ἔ,τι πῆραμε ποῦναί ἔλα δικά μας· φροντίστε νὰ διατηρηθοῦν τὰ σχολεῖά μας καὶ οἱ ἐκκλησιές· ὁ ἐθνισμὸς μας. Γιατὶ ἄρχισαν καὶ ἔλα νὰ μουρμουρίζουν πῶς θὰ μᾶς τὰ πάρουν. Φροντίστε καὶ γιὰ τὴ ζωὴ μας ἀκόμα· γιὰτὶ πολῖτες ἀξιοίτιμοι, ποῦ ὁ Τούρκος δὲν τοὺς πείραξε, ὁ Βούργαρος ὁ σύμμαχος τοὺς μπάτσισε καὶ τοὺς καμτσίκωσε· καὶ ὁ βουργάρικος μπάτσος εἶναι βαρὺς, καὶ τοῦ βουργάρου τὸ καμτσίκι τσούζει.

Σᾶς θέλουμε, γιὰ νὰ φροντίστε, μὴ τυχὸν γίνῃ σ' ἀφ' αὐτὰ τὰ μέρη καμιά ἀφτοχτονία ἐθνικὴ, ὅπως

φοβερίζουν πολλοί. Είναι μερικοί που σκέφτονται και συβουλεύουν, να σηκωθούν πρόρριζα απ' τις πατρίδες τους, για να κατέβουν στην Ελλάδα, μήν υποφέροντας το Βούργαρο, και φοβώντας καμιά καινούργια Αχχιάλο. Πρέπει να φροντίστε μη γίνει άφτο το κακό. Μερικοί απ' μās θυμούνται τί έκαμναν οι Βενετσιάνοι στούς Αουστριακούς, όταν ή Βενετία ήταν Αουστριακή. Κι αν θελήσουν οι Βούργαροι να μās πάρουν εκκλησιές και σχολειά, θα στείλουμε τὰ παιδιά μας, τ' αδέρφια μας σέ δικά μας σχολειά: δόξα τῷ Θεῷ, ή Πόλη δέν είναι μακριά με τὸ Ζωγράφειό της, τήν Έμπορική της, τή Μεγάλη Σκολή, τὸ Ροβέρτειό της. Μά κείνοι που δέν μπορούν; μά οι πολλοί που δέν έχει κανείς τήν απαίτηση να γίνονται καθημερινά ήρωες; Αφτοί τί να κάνουν; Γι' άφτους τούς καημένους τὰ παρακάλια μας. Έμεις θα κάνουμε δ,τι μπορούμε, μά ή δύναμή μας είναι μικρή. Μή μās αναγκάστε να εκπατριστούμε. Πῶς ν'άφήσουμε τίς Σαραντακκλησιές, τήν πατρίδα μας, με τὰ Έλληνικά της χωριά, τὸ Σκοπό, τή Γέννα, τή Βίζα, τήν Πέτρα, τὸ Σκούπελο; Πῶς να εκβουργαριστούμε; Γι' άφτο φωνάζουμε: Σās θέλουμε, φροντίστε και για μās.

Σās θέλουμε!

Ροβέρτειο, Πόλη Γεν. 21. 913 Φ. Π. ΦΛΩΡΙΑΗΣ

ΑΓΙΟΝΟΡΕΙΤΙΚΑ

(Γράμμα πολεμιστή από τὸ Μπιζάνι)

Μούλες, 18—1. 913

Προχτές που είμουνα στις προφυλακές στ' Αύγό, μου έλεγε δ λοχαγός μου, πῶς είδε ένα «Σέλας» τῶν Πατρῶν κ' έγραφε δτι τὸ "Άγιον Όρος αποφασίστηκε να γίνει δημοκρατία και να συγκεντρώνει τήν ὀρθοδοξία! Δέν ξέρω αν έτσι είναι. Μά ὅπως και αν έχει τὸ πράμα κάτι, γύρω εκεί, ή Ρωσία θα προσπαθῶσε να γίνει. Μακάρι να είναι ψέμα και να πάει χαμένο τὸ γράμμα μου.

Ξέρετε καλά πῶς είναι τ' Άγιονορείτικα 20 μοναστήρια: τὰ 17 Έλληνικά, 1 Βουλγάρικο, 1 Σέρβικο, **μιά** σκήτη Ρουμουνική, (1 Ρούσικο και **πολλές** σκήτες και **μιλιῶνι** κελλιὰ και καθίσματα). Γιατί τὸ ἔβαλα σέ παρενθεση; Γιατί ὅλα τὰ ἄλλα είναι χτισμένα από τήν Έθνότητα που και τώρα έχουν. Τὰ Ρούσικα ὅμως είναι παρμένα σιγά σιγά από δικούς μας.

Σ' ένα μοναστήρι, είναι ήγούμενος ή επιτροπή από τὸ κόμμα που επικρατάει: μά μπορεί να είναι

και κινέζικο κόμμα; Κινέζος δ' ήγούμενος. Τὸ κόμμα που επικρατάει, πετάει ὅξω από τὸ Μοναστήρι τούς αδύνατους. Και όταν ισχυροί και αδύνατοι είναι τῆς ἴδιας φυλῆς, δέν έχει να κάνει—ἔθνικα—γιατί οι διωγμένοι, με πλάγια μέσα, με ραδιουργίες, με χρήμα τὰ φτιάχνουν με τούς μέσα, μπαίνουνε σιγά σιγά, και μιὰ σιγμή, οι μέσα πάνε ὅξω κτλ. Έτσι γίνεται κάθε μέρα εκεί. Μά όταν επικράτησε φυλή σ' ένα Μοναστήρι, ποτέ δέν ξεκολλάει από κεί, προ πάντων αν είναι Ρούσοι. Έτσι γίνηκε για τὸν Άγιο Παντελεήμονα. Είτανε Έλληνικός, γίνηκε και ἔμεινε πιὰ Ρούσικος. Τώρα τὸ καλύτερο Μοναστήρι μας, τὸ Βιτοπαίδι, έχει 140—150 καλογέρους, μέσα—λέω μέσα, γιατί μπορεί να έχει και στα μετόχια, ἄλλα ὄχι παραπάνω από 40—50, και απ' αὐτούς οι περισσότεροι μπορεί να είναι ἑξόριστοι, διωγμένοι κτλ. Ένω τὸ Ρούσικο έχει ἄπάνω από 1500!

Σκήτη Έλληνική δέν έχει παραπάνω από 13. Οι Ρούσικες έχουν 800! 600! Κελλι Έλληνικό έχει 3. Ρούσικο 80! 50! 40! Και έτσι δ πληθυσμός δ Ρούσικος, σέ ψυχόμετρο, είναι μεγαλύτερος από τὸ δικό μας.

Τώρα,

"Αν γίνει δημοκρατία, τί θα γίνει; Τὰ Μοναστήρια θα κρατήσουν να μη βάλουν μέσα Ρούσους! Τότε τί διάβολο δημοκρατία θα γίνει; Τί κέντρο ὀρθοδοξίας; Αὔριο θα διαμαρτυρηθεῖ ή Ρουσία γιατί ἀνάλογα με τὸν πληθυσμό της έχει ένα μοναστήρι! "Αν δέν βάζουμε μέσα οι δικοί μας Ρούσους κοινοδιάζουν, ὅπως λένε—πάλι θα φωνάζουν, γιατί είναι μοναστήρια μας που έχουν μέσα μονάχα 7! (Σταυρονικήτα) γιατί λοιπόν να μη μπει και ένας Ρούσος; Και έτσι μυρμήγκια Ρούσοι θα κουβαληθοῦν. "Η πάλι οι Ρούσοι θα ζητήσουν τόπο να χτίσουν μοναστήρια ἀνάλογα με τὸν ὀρθόδοξο πληθυσμό τους. Άλλὰ και αν μείνουνε ὅπως ἔχουνε, πάλι με χρόνια θα γίνει Ρούσικο. Οι Ρούσοι αὐγατίζουν μέρα τή μέρα: οι δικοί μας λιγοστεύουν. Ποιός καλός θα βρεθεῖ να πάει να γίνει καλόγερος από εὐσέβεια! Και ἔστω βρεθεῖ: μά ἀνάλογα τῷ πληθυσμῷ μας, πόσοι; Τρεῖς και τέσσερις δὲ φτάνουνε. Ένω μέσα σὲ τόσα ἑκατομμύρια Ρούσους βρίσκονται. Πρέπει να ανοίξουμε τίς φυλακές μας να στέλνουμε εκεί τούς κατάδικους να γεμίζουν τὰ Μοναστήρια! Νέοι να πάνε, πόσοι θα πάνε; Και συμφέρει σ' ένα νέο να πάει να κλειστεί εκεί μέσα; Μά και αν βρεθεῖ, πάλι πόσοι θα βρεθοῦνε; Ἡλικιωμένοι;! Πρέπει να ἔχουνε τίποτα χρηματάκια 100—200 λίρες. Μά ἄμα έχει 100—200 λίρες, κάνει ἄλλη δουλιὰ. Να τὸν δεχτοῦνε με ἐπιβολή!! "Ωχ! θα τὸν κάνουνε να φύγει